

Skatter, have vi en, der i visse Henseender ligner den, og det er Bygningskatten. Bygningskatten svares tilbøds efter den Næring, der drives i Huset; men nu spørger jeg, er et Skib ikke ogsaa en Bygning, ved hvis Hjælp der drives Næring, og er det derfor ikke rimeligt nok, at man saa ogsaa beskatter det, naar man i det Hele taget vil beskaffe de Værksteder, hvor Folk drive deres Haandtering? Jeg synes ikke, den burde helt affattes, før man kunde affatte Bygningskatten i det Hele, idetmindste Bygningskatten forsaavidt den lignes af Hensyn til det Haandværk eller den Vedrift, der drives i Bygningen. Jeg synes ikke, det er nødvendigt at gaa til en fuldstændig Affættelse; man kunde maaste gaa den Mellemvei, som jeg antydede. Der er ogsaa andre indirekte Skatter, som ere i høi Grad generende, og en af dem, der er det allermost, er Stempelskatten. Denne Skat har den Egenkab, at det næsten er umuligt at undgaa ikke at komme til at begaa Lovovertrædelser, og der skal et stort Studium til for at faae at vide, hvad der skal betales, og hvilket Stempelpapir der skal bruges, eller om man kan være fri for at bruge Stempelpapir. Men i hvert Fald er det vist og sandt, at den er en umaadelig Hemsko paa Handel og Vandel i det Hele. Naturligvis, Regelafgiften, som jo væsentlig er til Byrde for de store Handlende og dem, der have Raad til at laane Penge ud til høie Renter, er jo lille, det indrømmer jeg meget gjerne, men derimod, naar En skal sælge et Hus, er det en umaadelig Afgift, der gives deraf, og jo mindre Eiendommen er, og jo mindre Eierens Formue er, desto tungere ere ogsaa disse Afgifter. Altsaa, naar man paa een Gang affatter hele Skibsafgiften, er det jo en Selvsølge, at det bliver vanskeligere at gjøre Kæmpelse med Hensyn til denne generende Skat, Stempelskatten. Da der jo kan være meget, der taler for, hvad der er ansøgt om Lettelser for Skibsafgiften, kunde man maaste ogsaa med Hensyn til Stempelafgiften, gjøre noget Lignende, nemlig udvide den Grænse, indenfor hvilken man har affattet Stempelskatten, og saa iøvrigt nedsette den. — Der er jo iøvrigt holdt mange sammenhængende Foredrag over disse Ting, som jeg har hørt med Interesse. Jeg skal derfor ikke opholde mig længere derved, end jeg har gjort ved disse Smaa bemærkninger, som jeg har tilladt mig, og som jeg vil henstille til Overveielse baade for Regjeringen og for kommandende Finantsudvalg. — Jeg har endnu kun et Par Bemærkninger i Anledning af nogle Uttringer, der ere komne frem her angaaende Ting, som jeg har en vis Interesse Sammentnyttet med. Der blev nemlig igaar talt om Theatrets Stilling, dets Gjælds Afbetaling o. s. v. Der blev af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Laurer) ansøgt, at Meningen med, at man havde ladet Theatret blive ved at have sin Gjæld, var den, at det skulde nedsette sit Budget, saaledes, at det selv kunde

afbetale Gjælden. Men man maa dog lægge Mærke til, at man jo selv har været Skyld i, at Theatret ikke lenger egentlig er nogen særlig Anstalt, og fra det Dieblit, Theatret ikke mere eksisterer som en, pekuniært taget, selvstændig Anstalt, spørger jeg: Hvad betyder det da at lade Theatret beholde sin Gjæld eller afbetale sin Gjæld? Theatrets hele Budget er jo gaaet over til at være en Del af Statens Budget, og naar man vil have, at Theatret skal betale sin Gjæld, vil det sige paa andet Dansk, at Staten skal betale Theatrets forhenværende Gjæld med sin egen nuværende Gjæld og betale til et Institut, som det er fuldstændig Herre over og Eier af, nemlig Sorø Akademi; thi det er jo det, der er sket. Jeg spørger, er det en Fremgangsmaade, man ellers pleier at anbefale, saaledes at regne med forlorne Tal, med forlorne Størrelser? Betale en Gjæld, for Theatret, som ikke eksisterer, betale en afdød Mand's Gjæld, der hverken eier eller har Noget, eller kan skaffe Noget (Vil: En afdød Mand's afdøde Gjæld!). Det er nu saa vigtigt, at det kunde jeg ikke have fundet paa, men jeg skal med Fornøjelse anerkjende Pittigheden, der ligger deri. Det er jo tidt, at man kan faae saadanne Inspirationer som denne. Jeg siger altsaa: lad os tage denne Sag ganske simpelt og sige, at naar man har villet det ene, maa man ogsaa ville det andet. Men naar nu det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds sagde, at Theatret skal selv afbetale sin Gjæld, saa siger jeg, at det kan kun ske, naar man fingerer, at der endnu pekuniært taget er et selvstændigt Theater, thi det maa vi fingere, da vi selv have det i vor Magt at kunne lave Budgettet til Punkt og Prikke, som vi ville have det. Jeg foreslaar, at det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds foreslaar de behørigte Nedsettelse. (Laurer: De mener vist Holbæk Amts 3die Valgkreds). Ja, om Forlædelse, det er en Gjenganger; jeg hukkede ikke rigtigt, men det glæder mig, at man altsaa nu kan forstaa, hvem det er, jeg mener. Jeg haaber fra ham at se et Forslag til saadanne Nedsettelse i det nuværende Theaters Budget under Statsbudgettet, hvorved han vil være istand til at opnaa det Formaal, som han har sat sig. Om der kommer nogen Glæde ud af det for Statskassen, skal jeg lade være usagt, det skal jeg ikke indlade mig paa, men man er altsaa ikke afstaaen deraf, hvad der er sket. Nu skal jeg slutte med en Bemærkning, for hvilken jeg i høi Grad er det samme ærede Medlem, det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds, taknemlig. Det ærede Medlem optog nemlig igaar en Ide, der tidligere har været fremme her, dengang vi skulde have Herloven indført, men som blev forladt eller skudt tilfode. Det ærede Medlem sagde nemlig, at det vigtigste var, at man bevilgede en Sum til Hærens Fornødenheder — saaledes forstod jeg ham